

Словаччини та чотири області України. Польща і Україна безпосередньо зіткнулися з проблемою забезпечення власної безпеки, яку раніше в такому вигляді не розв'язували. Прикладами співпраці у цій сфері можуть бути Вишеградська ініціатива та Центральноевропейська зона стабільності і безпеки.

Зі здобуттям незалежності Україна намагається підтримувати якнайтісніші контакти з Польщею на основі норм міжнародного права. Своєю чергою Польща також усвідомлює стратегічне значення України для своєї національної безпеки і висуває зустрічні ініціативи для зміцнення цих двосторонніх відносин на щонайвищому рівні.

Після вступу Польщі до Європейського союзу товарообіг між нашими країнами зріс майже в 10 разів в порівнянні з попередніми роками. Це зв'язано, насамперед, з тим, що Польща стала основною транзитною країною між ЄС та Україною. Поступово європейські концерни почали розміщувати на нашій території свої виробничі потужності.

Отже, на сьогоднішній день розвиток українсько-польських відносин є одним із пріоритетних напрямків зовнішньої політики України. Активна співпраця, майбутні угоди у політичній, військовій та економічній сферах мають непересічне значення для стратегії розвитку співробітництва та забезпечення національної безпеки обох держав.

Махонін В.В.

НТУ «ХПИ»

ПОДІЇ 30-40 РОКІВ ХХ СТОЛІТТЯ В ДОЛІ СЕЛА ТЕРНОВА

На сучасному етапі духовного відродження України невід'ємною складовою є історичне краєзнавство – важливий напрямок сучасної науки. Обумовлено це тим, що ніколи не вичерпається допитливість людини, яка прагне дізнатися, що відбувалося на землі, де вона народилася і живе. Актуальність теми визначається тим, що кожна людина повинна знати своє минуле, історію своєї держави і малої батьківщини, де народилася і виросла, щоб знайти вірний шлях у майбутнє. Бувають події, які з часом стираються із народної пам'яті. Та є події, які стають незабутніми, значення яких з кожним новим десятиріччям набуває особливої ваги. До таких подій належать голодомор 1932–1933 років, та славетна перемога нашого народу у Великій Вітчизняній війні.

Новизна дослідження полягає в залученні малодоступного читачеві матеріалу. На основі знайдених історичних відомостей, свідчень очевидців систематизовано та проаналізовано події саме в селі Тернова. Предметом дослідження є трагічні та славні сторінки історії Тернової: 30-40 роки ХХ століття. Сьогодні треба говорити про минуле задля майбутнього, адже безпам'ятність породжує бездуховність, котра, наче ракова пухлина, роз'їдає тіло й душу нації – перекреслює її історію, паплюжить традиції.

Під час голодомору багато людей їли траву, збирали на городах мерзлу картоплю. Люди по селу ходили і просто кричали, що хочуть їсти. Пухли від

голоду, ноги були як стовпи. Падали й помирили, закопували їх будь-де, а то і просто собаки розтягували.

Розповідає Лазарева Єфросинія Денисівна, 1924 р.н.: «Я ходила по городах, збирала по одній квасоліні, відразу їла, а потім сильно болів живіт. Мати повела нас в Харків. Там я ходила, просила милостиню, молила, щоб хоч хтось щось дав. У мене на пухлих ногах з'явилися рани, а в них під корочками вже були «опариші». Я підйду до річки, віддеру шкірку, прямо в річку змию черв'яків і йду далі. Потім мене покладали в Харківську лікарню. Там у хворих, хто не доїсть хліб, я позбираю і під подушку ховаю, у мене запитують «навіщо», а я кажу, що мамі понесу. Так у мене його відбирали.» Наступним випробування для села стала війна.

В село німці зайшли в січні 1942 року. Людей із домівок вигнали в погріб, а самі жили в хатах. Із приміщення старої школи зробили продуктової склад. Відразу в центрі села поставили шибеницю, погрожуючи, що того, хто буде красти – повісять, тож ніхто ніколи у німців нічого не брав. Під час війни життя людей було дуже тяжким, їли мерзлу картоплю, макуху, німці давали лущайки. Деякі мешканці села були відправлені німцями до Німеччини.

Надбання наших предків не повинно втратити свого значення. Минуле, сьогодення і майбутнє тісно пов'язані між собою. А пізнати давнину ми зможемо лише тоді, коли вивчимо історію рідного краю, нашої «малої» батьківщини. Саме з таких історій можна скласти, як із цеглинок, великий будинок історії нашої країни.

Мухін В., Вишковський В.

НТУ «ХП»

ОЦІНКА ДІЯЛЬНОСТІ ОУН-УПА У ЧАСИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

У 2014 році виповнюється 70 років від часу визволення України від німецько-фашистських загарбників. Події Великої Вітчизняної війни досі знаходяться в центрі уваги не лише професійних істориків, а й широкого загалу. Серед найбільш гострих і дискусійних проблем залишаються як події в Західній Україні взагалі, так і оцінка діяльності ОУН-УПА зокрема.

У сучасній історіографії має місце значне розмаїття думок стосовно цього питання, у т.ч. – і прямо полярні підходи, що генетично пов'язані як з радянською історіографією, з одного боку, так і з історіографією української діаспори (зокрема – і нащадків самих оунівців) – з іншого боку.

Деякі програмні документи ОУН доводять, що за мету організація ставила самостійність України. Цей факт також підтверджує те, що ОУН вела державотворчу діяльність на контрольованих нею територіях, а також боролась проти двох тоталітарних режимів: гітлерівського та сталінського. Одним із засобів боротьби була партизанська діяльність. ОУН намагалась розширити свій вплив на більшу територію, та для досягнення цієї цілі вона ладна були використовувати будь-які засоби.